

שמירת הלשון

איסורים והיתרים בדיני קבלת לשון הרע (ג) - לשון הרע ז, ט

הרב חיים סבתו

חפץ חיים, הלכות לשון הרע כלל ז, סעיף ט

חלק ראשון: הלכות איסורי לשון הרע, כלל ז, ט'

ואם מי שספר לו הלשון הרע על אחד היה (טז) מסיח לפי תמו בדבר זה, (ומה נקרא לפי תמו, יתבאר בבאר מים חיים) דינא הכי (הדין כר), אם יש בענין הזה, אפלו אם הוא אמת, לשפטו לצד הזכות, או שענין זה הוא בעניני שלילת המעלות או אחד משאר פרטים, שבארנו לעיל בסעיף ז, או שזה המספר (יז) לא ראה דבר זה בעצמו, רק שמע מפי אחרים, בודאי אסור לקבל הימנו ולהחליט בלבו לגנאי על חברו. ואפלו אם אין בו אחד מאלו הפרטים, (יח) מכל מקום, גם כן יש לזהר שלא לקבל מאיש זה, המסיח לפי תמו, דברי גנות על חברו, וכל שכן שאסור לסמוך על זה לילה אחר כה (יט) ולספר דבר זה לאחרים או (כ) לבזותו בדברים עבוי זה, וכל וחמר בו בנו של קל וחמר לענין (כא) להפסידו עבוי זה במקומו או להכותו, חס ושלום, דודאי אסור מן התורה.